

jak również nad ich prawidłowym brakowaniem, porządkowaniem i przekazywaniem do archiwów państwowych.

§ 10. 1. Składnice akt urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw przechowują materiały archiwalne w ciągu następujących okresów:

a) w naczelnym organach władzy i administracji państwowej, instytucjach i organizacjach na szczeblu centralnym oraz przedsiębiorstwach o znaczeniu ogólnopaństwowym	15 lat
b) w urzędach, instytucjach i organizacjach na szczeblu wojewódzkim	10 lat
c) w urzędach, instytucjach i organizacjach na szczeblu powiatowym oraz w przedsiębiorstwach o znaczeniu lokalnym	5 lat
d) w urzędach, instytucjach i organizacjach na szczeblu gromadzkim oraz w spółdzielniach produkcyjnych	3 lata.

2. Wszelkie materiały archiwalne typu dokumentacji mechanicznej przechowywane są w urzędach, instytucjach, organizacjach i przedsiębiorstwach przez 5 lat.

3. Księgi stanu cywilnego, akta zbiorowe i skorowidze do tych ksiąg przechowywane są w urzędach stanu cywilnego przez 100 lat.

4. Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych może w uzasadnionych przypadkach zmienić okres przechowywania materiałów archiwalnych.

5. Okresy wymienione w ust. 1 — 3 nie dotyczą:

- 1) akt w sprawach sądowych i ksiąg wieczystych, dla których okres przechowywania ustala Minister Sprawiedliwości,
- 2) dokumentacji lekarskiej, dla której okres przechowywania ustala Minister Zdrowia.

§ 11. Materiały archiwalne wchodzące w skład państwowego zasobu archiwalnego, znajdujące się w składnicach akt urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw, po upływie ustalonego w § 10 okresu przechowywania ich w składnicach, podlegają przekazaniu do właściwych archiwów państwowych na zasadach ustalonych przez Naczelną Dyrekcję Archiwów Państwowych. Wszelkie wydatki związane z przekazywaniem materiałów archiwalnych do archiwów państwowych (uporządkowanie, przygotowanie do transportu i transport) ponoszą urzędy, instytucje, organizacje i przedsiębiorstwa przekazujące te materiały.

§ 12. 1. Materiały archiwalne nie posiadające określonej w § 1 historycznej wartości politycznej, społecznej, gospodarczej, kulturalnej i naukowej, które utraciły znaczenie praktyczne, podlegają po upływie terminu ich przechowywania (§ 8) wybrakowaniu i przekazaniu na zniszczenie.

2. Orzeczenia o uznaniu materiałów archiwalnych za podlegające wybrakowaniu oraz zezwolenia na zniszczenie wszelkich materiałów archiwalnych tajnych, poufnych, jawnych, dokumentacji technicznej i innych wydaje Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych oraz centralne i wojewódzkie archiwa państwowe.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1952 r. w sprawie państwowego zasobu archiwalnego (Dz. U. Nr 24, poz. 165).

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki oraz wszystkim ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

67

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1957 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego.

Na podstawie art. 19 ust. 3, art. 28 ust. 3 i art. 39 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1949 r. Nr 46, poz. 340, z 1951 r. Nr 31, poz. 239, z 1954 r. Nr 25, poz. 93 i z 1956 r. Nr 54, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. z 1953 r. Nr 2, poz. 2, z 1954 r. Nr 16, poz. 60 i z 1956 r. Nr 7, poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się § 2 ust. 2;
- 2) skreśla się § 3 ust. 4;
- 3) w § 4 ust. 1 dodaje się pkt c) w brzmieniu:

„c) strony nie wyznaczyły arbitrów lub wyznaczeni przez nich arbitrzy nie przybyli na posiedzenie zespołu orzekającego komisji arbitrażowej.”;

- 4) skreśla się § 5;
- 5) skreśla się § 20;
- 6) w § 21 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Terminy przewidziane w ust. 1 nie biegną w stosunku do jednostki nie podlegającej arbitrażowi resortowemu w okresie od daty zawiadomienia jej przez resortową komisję arbitrażową o toczącym się sporze między jednostkami podlegającymi arbitrażowi resortowemu do dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w tym sporze.”;

- 7) w § 29 ust. 1 skreśla się pkt b);
- 8) w § 31 ust. 2 skreśla się wyrazy „zawiadamia o tym organ nadzorczy strony oraz”;
- 9) w § 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Stronom służy odwołanie od orzeczeń okręgowych komisji arbitrażowych, jeżeli wartość przedmiotu zaskar-

żenia przekracza 1000 zł. Ograniczenie to nie dotyczy orzeczeń odrzucających wnioski (§ 29 ust. 3) i zawieszających postępowanie (§ 49).";

10) w § 67 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Powołane przez stronę w odwołaniu nowe fakty lub dowody mogą być przez Główną Komisję Arbitrażową pominięte, jeżeli strona mogła z nich skorzystać w postępowaniu przed komisją okręgową, chyba że potrzeba ich powołania uzasadniona jest treścią zaskarżonego orzeczenia.”;

11) w § 77 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy przedmiotem roszczenia jest należność pieniężna nie przekraczająca kwoty 5.000 zł, prezes komisji arbitrażowej może na wniosek powoda lub z urzę-

du wydać nakaz zapłaty bez wzywania pozwanego do złożenia wyjaśnień.”;

2) w ust. 2 skreśla się wyrazy „za wykonaną dostawę, robotę lub usługę”.

§ 2. Wnioski o rozpoznanie sprawy przez Główną Komisję Arbitrażową w pierwszej instancji, złożone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, podlegają rozpatrzeniu przez tę Komisję.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

68

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 lutego 1957 r.

w sprawie zezwoleń na nabywanie materiałów wybuchowych przez zakłady gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 41 prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 807) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady gospodarki uspołecznionej mogą nabywać materiały wybuchowe dla celów przemysłowych oraz eksploatacji rolnej i leśnej na podstawie zezwolenia właściwego ministra wydanego na nazwisko kierownika zakładu (kierownika robót) lub głównego inżyniera zakładu oraz osób uprawnionych do ich zastępowania.

2. Właściwy minister uprawnienia te może przekazać kierownikom (dyrektorom) jednostek organizacyjnych sprawującym bezpośredni nadzór nad zakładem pracy.

§ 2. Sprawy dotyczące warunków i sposobu przechowywania i używania materiałów wybuchowych nabytych w oparciu o zezwolenie wydane zgodnie z § 1 regulują właściwi ministrowie we własnym zakresie.

§ 3. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą zezwoleń na nabywanie materiałów wybuchowych w zakładach górniczych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

69

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 lutego 1957 r.

w sprawie siedziby Sądu Powiatowego w Siemianowicach Śląskich.

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przenosi się Sąd Powiatowy w Siemianowicach

Śląskich w województwie katowickim z tymczasowej siedziby w Szopienicach do stałej siedziby w Siemianowicach Śląskich.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

70

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 4 lutego 1957 r.

w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu handlowego w Szczecinie.

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. Granicę terytorialną morskiego portu handlowego w Szczecinie ustala się, jak następuje: